

Про відкриття нових родовищ доломітів у Криму

На Україні великі родовища доломітів до недавнього часу були відомі лише у Донбасі. Оленівське і Микитівське родовища цієї корисної копалини розробляються для потреб металургії вже багато років.

Крим вважали областю, бідною на доломітову сировину. Невеликі відомі тут родовища доломітів — Джарджавське, Підмаячне та інші, які знаходяться на Керченському півострові, — були вироблені ще до Великої Вітчизняної війни. У 1962 р. бурінням були розкриті невідомі раніше великі поклади доломітів у Рівнинному Криму, які змінили оцінку доломітоносності Кримської області. При розшуках було звернуто увагу на те, що в деяких роботах попередніх дослідників відмічалась наявність доломітизації на виходах сарматських вапняків у районі озера Донузлав і біля Євпаторії. Звичайно на ці дані не звертали увагу в зв'язку з малою потужністю доломітизованих поверстків та їх переверстуванням з глинами.

Літолого-фаціальний аналіз сарматських і меотичних відкладів Рівнинного Криму, проведений з врахуванням усіх матеріалів буріння, які одержали Кримська експедиція і трест «Кримнафтогазрозвідка», дозволив виділити площі розвитку переважно карбонатних слабо глинистих фацій цих відкладів і площі, перспективні для розшуків флюсових вапняків і доломітів.

Перші свердловини, які були пробурені у Першотравневому районі, показали, що тут на глибинах від 30 до 40 м від поверхні землі залягають доломіти і високодоломітизовані вапняки, потужність яких складає 40—50 м. У стратиграфічному відношенні доломіти і доломітизовані вапняки приурочені до верхнього сармату і низів меотису, перекриваються вони меотичними і понтичними відкладами, у значній мірі придатними як флюси і цементна сировина. Орієнтовні запаси доломітової сировини на Першотравневому родовищі досягають 1 млрд. т.

Продовження розшукових робіт у 1963 р. виявило нові перспективні поклади доломітів у інших частинах Криму — в західній частині Тарханкутського плато (біля с. Міжводне і на схід від с. Оленівка). В цих пунктах глибина залягання корисної копалини змінюється від 15 до 30 м, а потужність її покладів — від 30 до 50 м.

В порівнянні з донбаськими, виявлені родовища доломітів мають ряд переваг: вони кращі за хімічним складом, легше можуть бути піддані розробці в зв'язку з їх малою механічною міцністю. Недоліком кримських родовищ є обводненість корисної товщі, приуроченої до основного водоносного горизонту району, і тому при розробці навкруги родовищ повинні бути пробурені свердловини для відкачки води і депресії рівней ґрунтових вод на ділянках майбутніх кар'єрів. Відкачувані води знайдуть своє корисне застосування у сільському господарстві — для водопостачання і зрошення.

Для оцінки і підрахунку запасів виявлених родовищ велике значення мають зараз питання генезису і закономірностей розміщення доломітів. Потрібно відмітити регіональний розподіл доломітизації сарматських товщ не тільки у Криму, а й на усьому півдні України — в Херсонській та Миколаївській областях. Це дає підставу припускати первинний характер збагачення магнієм осадків сармату за час їх седиментації у морських басейнах на дуже широких просторах.

Однак ці питання не знаходять поки що відображення у тематичі геологічних наукових і виробничих організацій, на що хотілося б звернути увагу Головгеології УРСР.

Є. В. Краснов
(Кримська експедиція тресту «Дніпрогеологія»)

1462
АКАДЕМІЯ НАУК
УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ВІДДІЛ НАУК
ПРО ЗЕМЛЮ ТА КОСМОС

ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ
ГЕОЛОГІЇ І ОХОРОНИ
НАДР ПРИ РАДІ
МІНІСТРІВ УРСР

Проверано 1974г.

ГЕОЛОГІЧНИЙ ЖУРНАЛ

Том XXIV, вип. 4

37338

Библиотека Отделения
Геолого-Географических Наук
Академии Наук СССР

ВИДАВНИЦТВО «НАУКОВА ДУМКА»
КИЇВ 1964